

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Kuczka

Protokolant: Monika Walichowska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 278 § 1 k.k. i inne

na skutek zażalenia pokrzywdzonej M. C. (1)

na postanowienie z dnia 26 września 2014r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonej **M. C. (1)** z dnia 7 października 2014r.

i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 26 września 2014r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2014r. wydano postanowienie w przedmiocie umorzenia dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw w sprawie kradzieży

w dniu 17 czerwca 2014r. w B. przez nieustalonego sprawcę, który na zorganizowanej w mieszkaniu stypie rodzinnej wykorzystując nieuwagę M. C. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki damskiej wraz z portfelem o łącznej wartości 120 zł

i zawartością pieniędzy 600 zł i dowodu osobistego działając na szkodę w/w osoby, to jest

o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa i wpisano sprawę do rejestru przestępstw.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła w ustawowym terminie pokrzywdzona M. C. (1), w którym wskazała, iż sprawczyniami kradzieży są panie S.

i S.. W dalszej części zażalenia pokrzywdzona podniosła kwestie związane z kradzieżą innych rzeczy z mieszkania, do którego nie ma wstępu.

Prokurator Rejonowy w D.przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o jego nieuwzględnienie, wskazując brak podstaw do uwzględnienia przedmiotowego zażalenia.

W ocenie Sądu, zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd podziela stanowisko organu przygotowawczego, iż na podstawie wyników dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego, przy wykorzystaniu ujawnionych i możliwych do pozyskania źródeł dowodowych wobec popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. należało umorzyć postępowanie przygotowawcze w sprawie o ten występek wobec niewykrycia sprawcy i wpisać sprawę do rejestru przestępstw.

Przeprowadzone w przedmiotowej sprawie czynności postępowania przygotowawczego pozwoliły ustalić jedynie bezspornie, iż w dniu 17 czerwca 2014r. po pogrzebie Z. C., w mieszkaniu położonym w B. odbyło się spotkanie rodzinne. Wśród obecnych byli m.in. pokrzywdzona M. C. (1), A. S., M. C. (2) i inne osoby. Świadek A. S. w tym czasie przygotowywała obiad, a w trakcie spotkania opuściła mieszkanie, w którym pozostali inni goście. W trakcie tego spotkania nieobecna była K. S. (1).

W ocenie Sądu nie ma żadnych uzasadnionych podstaw do kwestionowania zasadności podjętej decyzji. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia postawienia zarzutu jakiegokolwiek osobie. Wskazać tym samym należy, że nie zdołano uzyskać żadnego dowodu, który w sposób jednoznaczny potwierdziłby sprawcę, czy sprawców czynów wskazanych przez pokrzywdzoną M. C. (1). Pomimo podjęcia czynności operacyjnych, nie ujawniono żadnych śladów świadczących o konkretnym sprawcy. Twierdzenia M. C. (1), iż sprawczyniami czynu są „A. S. i K. S. (2) dokonały przywłaszczenia mojej torebki wraz z zawartością ok. 600 złotych – 6 banknotów w nominałach po 100 zł na moją szkodę” (karta 8) nie mają odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym. Wskazała bowiem dalej, iż „na stypie nie było K. S. (2) córki A. S., ona była taka dochodząca i przyszła później” (karta 8).

Przesłuchana na tę okoliczność A. S. zaprzeczyła wskazanym okolicznościom, podając, iż „jest to nieprawda i niemożliwe. Jej te rzeczy nie zginęły w trakcie stypy po pogrzebie. Bo ja po stypie jeździłam z nią po wszystkich urzędach gdzie miała te rzekomo skradzione rzeczy. Ja byłam z nią w UM B. tam ona okazywała się swoim dokumentem. Tak samo w ZUSie dawała swój dowód. W Banku (...) załatwiała przelew pieniędzy z konta męża na swoje” (karta 23). Świadek potwierdziła, iż „Ja w dniu kiedy była stypa byłam w mieszkaniu M.. Rozdzielałam na talerze obiady przy wszystkich osobach. **W tym mieszkaniu nie było mojej córki**” (karta 23). Świadek K. S. (1) zeznała z kolei, iż „Ja nie byłam na stypie Z. C.. Na spotkaniu była moja mama” (karta 24).

Biorąc pod uwagę powyższe, na obecnym etapie postępowania, wskazane okoliczności nie pozwoliły na obiektywne ustalenie sprawcy czynu zabronionego. Wobec braku innych dowodów dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa przez określoną osobę, decyzja o umorzeniu postępowania w tym zakresie była zasadna.

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez Prokuratora nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. Na marginesie zaznaczyć należy, iż po umorzeniu przedmiotowego postępowania Policja będzie podejmowała dalsze czynności w celu wykrycia sprawcy i uzyskania dowodów (art. 325 f § 2 k.p.k.), a jeżeli zostaną ujawnione nowe dane pozwalające na wykrycie sprawcy, Policja wyda postanowienie o podjęciu na nowo dochodzenia (art. 325 f § 3 k.p.k.).

Na marginesie wskazać należy, iż pokrzywdzona M. C. (1) w złożonym środku zaskarżenia nie podaje nowych faktów, nie zgłasza wniosków dowodowych, a jedynie opisuje sytuacje nie związane z kradzieżą pieniędzy oraz dokumentów.

Z powyższych względów mając na uwadze wykonane w toku postępowania czynności sprawdzające, zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego materiały dowodowe, decyzję o umorzeniu dochodzenia Sąd uznał za w pełni uzasadnioną i orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)